

Dorpsraad Wijk aan Zee

AANTEKENEN

Rechtbank Noord-Holland
Locatie Haarlem
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

Wijk aan Zee, 12 oktober 2018.
Gasthuisstraat 85; 1949 BB.

Betreft: Ambtshalve wijziging voorschriften Tata Steel IJmuiden BV
BBT-conclusie 65 windverhitters bij Hoogovens 6 & 7 door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland (bijlage 1); Zaaknummer: 59662; Documentnummer: 10436361.

Geachte heer, mevrouw,

De Stichting Dorpsraad Wijk aan Zee stelt bij deze beroep in tegen de bovengenoemde ambtshalve wijziging voorschriften van de omgevingsvergunning van Tata van 16 januari 2007, kenmerk: 2007-00001 (revisievergunning), ex artikel 2.31, eerste lid, onder b, van de Wabo.

De Stichting Dorpsraad Wijk aan Zee heeft als doel: het bevorderen van de leefbaarheid van Wijk aan Zee, in de ruimste zin des woords. De inwoners van Wijk aan Zee van achttien jaar en ouder vormen tezamen de stichtingsraad. De stichtingsraad brengt in ieder geval advies uit over voorstellen van het bestuur betreffende o.a. benoeming en ontslag van bestuursleden en het beleidsplan van de stichting. De onderstaand aangevoerde punten hebben volledig te maken met de leefbaarheid van Wijk aan Zee en de Dorpsraad is hierdoor belanghebbende.

Ondanks de zorgvuldige beantwoording van het college van Gedeputeerde Staten op onze bedenking van 14 november 2017 (bijlage 2) kunnen wij ons niet vinden in het feit dat Gedeputeerde Staten van Noord-Holland zich beroept op artikel 5.5 van het omgevingsrecht, inzake de windverhitter bij HO7. Daardoor wordt niet voldaan aan de BBT emissie-eis voor NOx. De redenen om hier beroep tegen aan te tekenen zijn:

DeNox installatie HO7.

Gedeputeerde Staten stelt dat aan de installatie wel de BBT worden toegepast, maar daarmee de emissie-eisen van 100 mg/m³ niet worden gehaald. Om deze eis wel te kunnen halen is de nabehandeling met een DeNOx- installatie een mogelijkheid. Gedeputeerde Staten stelt hierbij dat dit buitensporige hoge kosten met zich mee zou brengen.

Op blz.10 (nabehandelen van rookgassen door een DeNOx), wordt gesteld dat de kosten van vermeden NOx bij een vermijdingsrendement van 65% 22,3 euro/kg en bij 40%, 36,3euro/kg NOx bedragen. In het afwegingsgebied is de bovengrens gesteld op 20 euro/kg.

De berekeningen gaan echter uit van een vermijdingsrendement van 40-65% van de windvangers en GS stelt dat dit redelijk is. Ook voert zij tegelijkertijd op dat rendement bij een elektriciteitscentrale

70% is. Volgens de literatuur kan die zelfs 90% bedragen.

Concluderend: Naar de mening van de Dorpsraad is voor de kostenberekening mogelijk een te laag vermijdingsrendement opgevoerd. Met een hoger verwijderingsrendement van 70% of meer, zou een DeNox installatie wel kosteneffectief kunnen zijn en zou deze bij onderhoud en stilstand van HO7 ingebouwd moeten worden.

De mogelijkheden van Getrapte Verbranding en Verwijderen van de gebonden Stikstof.

De mogelijkheden van getrapte verbranding zijn dan wellicht lastig in te passen en is een theoretische benadering, maar dienen verder onderzocht te worden in de praktijk. De tweede is nog geen BBT. Wel blijkt uit onderzoek dat deze maatregel bij zowel Kooksovgas als Hoogovengas dit tot de grootste afname van de berekende NO leidt (zie blz.9 verweer G.S.). Niet duidelijk is of dit door de in grote volumes van de brandstof en de lage concentraties (ppm) van de stikstof in de brandstoffen toegepast kan worden.

Concluderend: Deze twee mogelijkheden dienen alsnog middels een onderzoeksverplichting in de vergunning te worden opgenomen. Bij positieve resultaten dient de vergunning hier op aangepast te worden.

Tata Steel IJmuiden's bijdrage aan NEC doelstelling.

Met een totale vergunde uitstoot van 8000 ton NOx per jaar is Tata Steel IJmuiden momenteel veruit de grootste emittent van NOx van de Nederlandse industrie, met alle schadelijke gevolgen voor de natuur van dien. G.S. stelt (op blz.14) in haar verweer dat de lokale (NO2) milieu- kwaliteitsnormen niet worden overschreden. Het onderscheid wat G.S. maakt tussen NO en NO2 is echter geen factor van betekenis in de milieubeoordeling. Het beleid is immers gericht op NOx en is een optelsom van deze laatste twee. De uitleg over lokale milieukwaliteit (NO2) in Wijk aan Zee, scheidt zo verwarring. Verder is niet duidelijk of de artikelen 3 en 10 van de IPPC -richtlijn voor NOx in ons dorp niet worden overschreden en of hier aan getoetst is. Zo niet dan dient dit alsnog te geschieden.

Het regeringsbeleid is erop gericht te komen tot een totale (landelijke) reductie van NOx, zoals vastgelegd in de NEC doelstelling. Tata Steel dient dan ook niet alleen op lokaal niveau te voldoen aan de grenswaarden, maar tevens een bijdrage te leveren op landelijk niveau. Wat dat betreft is het voorstel van ILT (blz.14 onder j. Compensatiebenadering NOx- reductie) wel degelijk een goed optie en moet los gezien worden van implementatie van de BBT- conclusies.

Concluderend: Alle mogelijke maatregelen die tot reductie van NOx kunnen dienen te worden onderzocht en middels een verplichting daartoe, in de vergunning vastgelegd te worden. De daaruit mogelijk voortvloeiende verbetermogelijkheden dienen eveneens in de vergunning opgenomen te worden, om zodoende te komen tot een aanscherping.

Onduidelijke en mogelijk onjuiste kosten berekeningen.

Om de kosteneffectiviteit (KE) te kunnen bepalen maakt G.S. gebruik van door de vergunningsaanvrager aangeleverde informatie. Hierbij heeft G.S. ook de verplichting om de juistheid en volledigheid van aangeleverde informatie te controleren en indien nodig te corrigeren of om nader te laten onderbouwen door de aanvrager. Dit proces, deze procedure is hiermee niet correct en volledig doorlopen. Dit is onvoldoende gedaan, waardoor aan de juistheid van de kosteneffectiviteit getwijfeld kan worden en de conclusie dat maatregelen niet kosten effectief zijn, niet getrokken kan

\

worden.

Voorbeelden uit het “besluit tot wijziging omgevingsvergunning” hoofdstuk “D zienswijzen”:
Blz 12/16: “e. Hoge kosten en dus niet kosteneffectief (1 t/m V)” in de reactie: “De berekening is niet duidelijk. Een beschrijving van hoe de gebruikte getallen tot stand zijn gekomen ontbreekt. Daarnaast is in BIJLAGE 1 geen informatie opgenomen over de reiniging van het kooksofengas voor de component NH₃. Hiervoor is nl een ander type water nodig dan voor HCN, wat kostenverhogend werkt. Deze kosten zijn nu niet meegenomen. Daarnaast is niet duidelijk of de beschreven kosten betrekking hebben op maatregelen bij een nieuw te bouwen installatie of retrofit zoals in dit geval.”

Blz 13/16: “f. Rookgasvolumes (1 t/m V)” in de reactie: “In BIJLAGE 2 worden opnieuw KE-berekeningen gemaakt waarbij het ook hier niet duidelijk is welke getallen waarvoor gebruikt worden. Ook lijkt het erop dat ten onrechte een KE wordt berekend waarbij componenten worden samengevoegd.”

Concluderend: door onvolledigheid en mogelijk onjuistheid van de kosteneffectiviteit (KE) berekeningen kan de conclusie dat maatregelen niet kosten effectief zijn, niet getrokken worden. Hierdoor is het mogelijk dat het behandelen van de vergunningsaanvraag en het afgeven van deze vergunning niet correct is en dat daarom deze vergunning niet verleend mag worden.

Met vriendelijke groet,

Hoogachtend,
Namens het bestuur van de Stichting Dorpsraad Wijk aan Zee,

P.J.G.J. Duin,
voorzitter.

T. Vos,
secretaris.